

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Locus à Consequentibus. Cap. XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

locū adhibuit in sermone de ieiunio. Ieiunātis color grauitatis plenus est, non impudentem ruborem efflorescens, sed pallore modesto ornatus, placidus & serenus oculus, sedatus incessus, vultus animi secum loquentis index, nulla intemperantis risus insolentia, moderatio lingua, et cordis puritas. Adhibuit etiam eundem locum, coloribus depingens iracundum: Num decorus est vir iracundus? deponit figuram humanam, belluæ figuram assumit, efferebuit ira, commoti sunt oculi, non sunt ijdem oculi, ignis faciem induit. S. verò Hieronymus hoc loco est vsus, cum extremum iudicij diem exprimeret: Siue comedo, siue bibo, siue dormio, semper insonat auribus meis illa vox, *Surgite mortui, venite ad iudicium.*

Locus ab Antecedentibus.

Cap. XXXVI.

ANTECEDENTIA, hoc ab adiunctis differūt, quòd antecedentia sic antecedunt consequentia, vt cum ipsis necessariò cohereant; adiuncta, nò coherent necessariò. Ratio argumentandi ab antecedentibus, est huiusmodi: Christus resurrexit, qui est resurrectio nostra, & nos resurgemus: nobilissima virtute qui est pradius, nempè charitate, patiens est, benignus est, nò querit, quæ sua sunt, sed gloriam Dei habet propositam.

Locus à Consequentibus.

Cap. XXXVII.

AConsequentibus talis est argumentandi forma: Prudens est, ergò res dubias non affirmat: qui est sapiens, est humilis. Insignis est locus apud Euangelistam Mattheum, quo Dominus & magister omnium, à conse-

quentibus probat pauperes spiritu, hoc est, humiles, esse beatos; quia ipsorum est regnum caelorum: item beatos mites, quia possidebunt terram; non solum hanc, sed (ut S. interpretatur Augustinus) terram viventium: qui sermo omnes beatitudinis consequenda vias complectens, est omnium, qui unquam habiti sunt, sermonum pulcherrimus & fructuosissimus.

Locus à Repugnantibus.

Cap. XXXVIII.

REPUGNANTIA sunt, ea quae neque certa lege, neque ordine inter se differunt; quae ratione à contrarijs, atque dissimilibus discernuntur. Argumenti à repugnantibus, talis est forma: Qui diligit Deum, non odit quenquam: si fato omnia fierent, tolleretur liberum hominis arbitrium; laus, poena, virtus, vitium, gloria, inania essent nomina: proximus invidet fratri suo, ergo charitatem non habet: & hoc loco concionatores solent uti, tractantes illam sententiam, nomine Christianos nos dici, sed mores repugnare nobilissimo nomini, quo nominamur: humilitatis enim, mansuetudinis, obedientiae, clementiae, & omnium virtutum exemplar dedit Christus Iesus, à quo nomen accepimus: nos volumus haberi, qui non sumus, meliores, doctiores, atque etiam ditiores, quam sumus: turpe putamus non vlisci iniurias: imperare est iucundissimum. ita etiam poterit argumentari; Qui diligit mundum, non est charitas Dei in eo, & si quis dixerit, quia diligo Deum, & fratrem suum odit, mendax est. D. Ambrosius usus est hoc loco in sermone de decollatione S. Ioannis Baptistae, his verbis: Postremo, quod etiam omnes

nes